

Birgit Reckl

Profesorica filozofije na Sveučilištu u Hamburgu, glavna urednica »Sabranih djela« Ernsta Cassirera i predsjednica Njemačkog društva za estetiku Birgit Reckl (1954) doktorirala je 1984. na Westfalskom Wilhelmovu sveučilištu u Münsteru disertacijom »Aura i autonomija. Uz subjektivnost umjetnosti u Waltera Benjamina i Theodora W. Adorna«. Na istom se sveučilištu 1995. habilitirala na osnovi habilitacijskog rada »Estetika čudoređa. Afinitet estetičkog osjećaja i praktičkog uma u Kanta«. Od 1985. do 1992. poучавala je dizajn na Višoj stručnoj školi i Umjetničkoj akademiji u Münsteru. Od 1993. do 1997. predavala je kao docentica u području kulturnih znanosti na Sveučilištu u Lüneburgu. Godine 1997. imenovana je profesoricom filozofije na Sveučilištu u Hamburgu, gdje je 1997-2009. bila i voditeljicom istraživačkog projekta o filozofiji Ernsta Cassirera te glavnom urednicom »Hamburškog izdanja« njezinih sabranih djela. Listopada 2011. izabrana je za predsjednicu Njemačkog društva za estetiku.

Osnovna tematska područja njezina filozofijskog bavljenja su etika, estetika i filozofija kulture odnosno antropologija, s povijesnim težištima na 18. stoljeću i razdoblju moderne. Uz velik broj članaka u različitim međunarodnim filozofijskim časopisima i radova u zbornicima i drugim publikacijama objavila je sljedeće knjige: *Aura und Autonomie. Zur Subjektivität der Kunst bei Walter Benjamin und Theodor W. Adorno*, Würzburg 1988; *Bild und Reflexion* (Mithrsg.), München 1997; *Ästhetik der Sitten. Die Affinität von ästhetischem Gefühl und praktischer*

Vernunft bei Kant, Frankfurt am Main 2001; *Kultur als Praxis. Eine Einführung in Ernst Cassirers Philosophie der symbolischen Formen*, Berlin 2004; *Die Vernunft, ihre Natur, ihr Gefühl und der Fortschritt. Aufsätze zu Immanuel Kant*, Paderborn 2006; *Freiheit*, Wien 2009.

Članci što ih je autorica u dogovoru s priredivačem odabrala za prijevod i objavljivanje u ovoj knjizi na hrvatskom jeziku u znatnoj su mjeri reprezentativni za njezin metodički argumentirajući filozofski pristup i na najboljoj tradiciji školovani način mišljenja. S jedne strane posvjedočuju naznačenu tematsku širinu njezina mnogostrukog područja rada kroz godine, a s druge ujedno dokumentiraju njezino pri svim važnijim filozofiskim pitanjima i problemima iznova potvrđivano ishodište u Kantovoj filozofiji i njome inauguriranom istinskom svjetiteljstvu i kritičkom nadahnuću slobode. Konačno, i ne manje važno, ti radovi jednako jasno očituju autoričino poticajno uvjerenje o nužno nerazdjeljivom jedinstvu historijskog i sustavnog rada u filozofiji.

Damir Barbarić